

BR ANTOON VERMEULEN

geboren te Oostakker op 28 december 1934
overleden te Sint-Amandsberg
op 17 oktober 2013

“Bedenk tenslotte dat er één is die precies weet hoe lang je leeft. Tot op de minuut. Met andere woorden: Laat het maar aan Hem over.” Toon Hermans

Op 28 december 1934 werd Antoine Vermeulen geboren te Oostakker-Lourdes. De toevoeging Lourdes is niet onbelangrijk, want wanneer hij over Oostakker sprak, kon hij niet verbergen dat de wijk ‘Lourdes’ toch een meerwaarde had. Het Instituut Glorieux en de Broeders lagen hem nauw aan het hart, want zo zei hij dan: “Ik weet alles over het Instituut en de Broeders, want ik heb hier al vanaf kindsbeen gewoond en geleefd.”

Het begon in 1942. De 8-jarige Antoon ging naar de lagere school van de Broeders hier in de Sint-Jozefstraat de ‘Oefenschool’ zoals men ze toen noemde.

Toen Br. Werner in 1945 de jongens-Chiro van Lourdes startte, tot grote vreugde van de jeugd, was de jonge Antoon één van de enthousiaste jongens. Hij werd zelfs in 1950 leider en bleef dit tot 1959, waarvan de laatste 4 jaar als groepsleider. In 1951 behaalde hij aan de ‘Vakschool Glorieux’ het getuigschrift van A3 Houtbewerking.

Daarna werkte hij als arbeider (schrijnwerker-meubelmaker) bij diverse werkgevers tot 1958. Ondertussen volgde hij Bouwkundig Tekenen aan de Vakschool Glorieux.

Zijn beroepsbekwaamheid als schrijnwerker kwam goed van pas bij de opbouw van de Chirolokalen. Br. Werner en Br. Simeon hadden aan hun leider een enorme steun en daardoor konden ze zo veel verwezenlijken. Later zou hij nog een fietsstalling maken dat nu het pinkellokaal is. Het Mariaheem was voor hem zijn jeugdroom en bijna elke dag fietste hij er voorbij om het te bekijken en de veranderingen op de voet te volgen. Alles hield hij nauwkeurig bij en hij had nog vele contacten met oud-leiders.

Zijn legerdienst in 1958 verrichtte hij te Lüdenscheid in Duitsland. Eén maand na zijn afzwaaien trad hij op 21 november 1959 binnen bij de Broeders.

Hij kreeg er de kloosternaam Br. Antoon. Hij werd te werk gesteld op de afdeling waar hij als leerling was opgeleid onder het goedkeurend oog van zijn vroegere leraars Br. Otto en Br. Viator. Op 19 maart 1962 legde hij zijn gelofte af. Na zijn noviciaat volgde hij de Middelbaar Technische Normalschool Leergangen aan het H.T.I. Sint-Antonius te Gent. Het laatste jaar, in 1964, combineerde hij deze studies met een taak als leraar aan het Technisch Instituut Glorieux. Aan deze school heeft hij de rest van zijn actieve loopbaan zijn beste krachten gegeven. Na de periode van Br. Otto en Br. Viator kreeg Br. Antoon de verantwoordelijkheid als werkmeester over de houtbewerking. Onder zijn impuls werd een heel nieuw atelier gebouwd dat zeer bij de tijd was. Deze functie oefende hij uit tot in 1990 waarna hij met vervroegd pensioen ging. Maar zijn atelier bleef ook nadien zijn werkterrein. Zowel zijn gemeenschap als individuele mensen bleven een beroep op hem doen. Je zag hem overdag zelden zonder overall.

En Br. Antoon als mens. Zijn figuur straalde een stoerheid uit, zijn werkkraft leek geen grenzen te kennen. In de fleur van zijn leven stond ‘werken’ bovenaan de lijst in zijn woordenschat, ziekte en zwakheid waren hem blijkbaar vreemd. Doorheen die uiterlijk harde bolster dringen liet hij zelden toe. En toch leefde er onder die

harde korst een gevoelig man. Wie die gevoelige snaar kon doen trillen ontdekte een ander mens, een kwetsbaar iemand. Hij had een vrij directe manier van omgaan, maar velen hebben zijn bereidheid en gewilligheid om te helpen mogen ervaren. Hij was zeer gevoelig en waardeerde ten zeerste alle kleine attenties. Zelden was hij afwezig in de gebedsmomenten van de gemeenschap.

Tot ook die boom begon te kreunen en kraken. En die boom is geveld ... na bijna 79 jaar.

Br. Antoon, rust in vrede.

“Niemand die aan zijn sterven heeft gedacht. Toen brak een draad en was ‘t opeens volbracht.”

(naar H.W.J.M Keuls)